

efter opkrævningsregler fastsat i den kommunale ejendomsskattelov.

Foruden grundskylds- og grundstigningsskyldsbestemmelserne kan herefter også ejendomsskylds- og opkrævningsbestemmelserne helt udgå af den hidtidige lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme. Nærværende lovforslag går derfor ud på, at den pågældende lov indskrænkes til kun at indeholde bestemmelser om vurderingerne, og som følge heraf er lovens titel samtidig foreslået ændret til „Lov om vurdering af landets faste ejendomme“, jfr. lovforslagets § 1, punkt 1.

Med hensyn til de enkelte bestemmelser i lovforslaget skal i øvrigt bemærkes:

Til § 1.

ad 2. Som følge af lovens omdannelse til vurderingslov bliver afsnitoverskriften om vurdering og vurderingsmyndigheder overflødig og kan udgå.

ad 3 og 4. Ifølge de gældende regler i § 2, stk. 4, og § 4, stk. 5, skal udgifterne ved begærede årsomvurderinger og ved § 4-vurderinger afholdes af den, der har begæret vurderingen, dog at det offentlige afholder udgifterne, hvor vurderingen foretages efter sket udstykning samt i øvrigt i tilfælde, hvor ejendomsværdien ved vurderingen er mindst 10 pct. lavere end ejendomsværdien ved nærmest forudgående vurdering.

Da grundværdien er det væsentligste skattegrundlag, foreslås det, at det i de nævnte bestemmelser fastsættes, at det offentlige også skal afholde udgifterne i tilfælde, hvor grundværdien ved de pågældende vurderinger er mindst 10 pct. lavere end grundværdien ved nærmest forudgående vurdering.

ad 5. Den gældende lovs § 5, stk. 3, indeholder en definition af begrebet forskelsværdi. Bestemmelsen har følgende ordlyd: „Forskellen mellem ejendomsværdien og grundværdien omfatter bygningsværdien m. v. og benævnes forskelsværdien“.

På grund af de på visse punkter forskellige vurderingsprincipper, der gælder for henholdsvis ansættelsen af ejendomsværdien og ansættelsen af grundværdien, er den i den nævnte bestemmelse anførte beskrivelse af forskelsværdien som svarende til bygningsværdien m. v. imidlertid ikke i alle tilfælde korrekt og har givet anledning til misforståelser. Det foreslås derfor, at ordene „omfatter bygningsværdien m. v. og“ udgår af bestemmelsen.

ad 6 og 8. Forslaget om ophævelse af § 32, der angår vurderingsrådets bestemmelser om lovmæssig fritagelse for statsgrundskyld, og forslaget om udeladelse i § 40 af den derværende bestemmelse om oplysning i vurderingsmeddelelserne om stats-

grundskyldsfritagelse, er en følge af forslaget om statsgrundskyldens ophævelse.

ad 7. Der er under dette punkt foreslået en ny affattelse af lovens § 33, hvilken paragraf indeholder bestemmelser om forskellige fordelinger, der af vurderingsrådet skal foretages ved vurderingerne. For så vidt angår stk. 3 og 4 i paragraffen, er der kun tale om redaktionelle ændringer. Derimod er der med hensyn til stk. 1 og 2 tale om, at der er formuleret helt nye bestemmelser i disse stykker. Det hidtidige stk. 1 har indeholdt bestemmelser angående fordelinger, der skulle foretages i anledning af delvise lovmæssige fritagelser for statsgrundskyld. I dette stk. foreslås nu i stedet optaget regler angående visse afgørelser og fordelinger, det er nødvendigt, vurderingsrådene foretager af hensyn til gennemførelsen af den i det samtidig fremsatte lovforslag om ændringer i loven om beskatning til kommunerne foreslåede nye konjunkturbestemte lempelsesordning i den pågældende lovs § 6 med hensyn til den amts- og købstadkommunale grundskyld af landbrugs-ejendomme. Den hidtidige konjunkturbestemte lempelsesordning for landbrugsejendomme i den kommunale ejendomsskattelovs § 6 har angået ejendomme, der var noteret som landbrug m. v. Den nye ordning knyttes derimod til ejendommens faktiske benyttelse til landbrug m. v., hvilken betingelse det derfor foreslås, at vurderingsmyndighederne skal tage stilling til samtidig med vurderingen. Lempelsesordningen for de landbrugsmæssigt benyttede arealer går derhos ud på, at lempelsen kun gives for den del af grundværdien pr. arealenhed, der ligger inden for et vist maksimumbeløb, hvilket beløb skal fastsættes af ligningsrådet i forbindelse med de almindelige vurderinger. Foruden at foretage fordeling mellem evt. ikke-landbrugsmæssigt og landbrugsmæssigt benyttet areal er det derfor, hvor det landbrugsmæssige areal under en ejendom vurderes efter forskellige enhedspriser, tillige nødvendigt, at der af vurderingsrådet foretages yderligere detailfordelinger herindenfor. Den foreslåede nye bestemmelse i paragraffens stk. 1 tager derfor også sigte herpå. Det bemærkes, at vurderingsrådets bestemmelser og fordelinger med hensyn til landbrugsejendomme ligesom andre fordelinger kan påklages efter de sædvanlige regler til skyldråd og landsskatteretten.

Det gældende stk. 2 i den pågældende paragraf angår fordeling, der skal foretages, hvor en ejendom har areal i flere kommuner. Denne fordeling foretages af hensyn til fordelingen af den kommunale beskatning. Reglen foreslås nu afløst af en mere generel bestemmelse om, at vurderingsrådet skal